

Városaink magunk vagyunk!

Budapest levegője, a zajszint, az épületek, parkok állapota nem javult az elmúlt években. A stagnálással viszont egyre hátrébb kerülünk a városok közötti rangsorban. A fővárosnak gondos háziasszonyi szemléltre lenne sürgősen szüksége!

E füzetrel elsősorban a lakossághoz fordulunk: Tettekkel adjunk nyomatékot annak, hogy jobb és szebb környezetet szeretnénk, bárhol is lakunk a városban!

Az önkormányzatoktól elvárjuk, hogy jogszabályokkal, ellenőrzéssel, források biztosításával folyamatosan javítsák a város arculatát. Milliárdok mennek el presztízsbetruházasokra, ünnepekre, viszont meglevő értékeinket, természetes és épített környezetünket nem gondozzuk. Az önkormányzatok nem jeleskednek a közös vagyon karbantartásában, és emiatt szinte lehetetlen érvényt szerezni annak az alapelvnek, hogy a tulajdon nemcsak jogokkal, hanem kötelességekkel is jár. A kisebb hibák azonnali kijavítása, az ápolás kevésbé költséges, mégis erre sajnáljuk leginkább a pénzt és az energiát. Számos esetben egy vödör víz, seprű, pár szög, fél kiló festék – meg néhány órányi lelkiismeretes munka – hiányzik a megfelelő kulcsinhez.

Öntözzünk

Budapest belsejében alig akad dús, öntözött növényzet. Talán kevesebb eső esik itt, mint vidéken? Még az idegenforgalmi célterületek is elhanyagoltak. A tulajdonosok sem érzik magukénak saját udvarukat, sem közvetlenül a házuk elé kihelyezett növényzetet.

Javaslatunk:

Szervezzük meg játékosan az öntözést. Egy kosárba, ládába helyezünk el üres flakonokat a ház bejáratánál. Aki hazafelé tart, vesz magához egy üreset, és elmenetelkor vízzel tele lehozza, majd miután megöntözte a növényt, a flakont visszateszi a ládába a következő fordulóhoz.

Söpörjünk, mázoljunk

A külső kerületekben, kertvárosokban erősebb a felelős tulajdonosi szemlélet. Az emberek jobban ismerik egymást, a képviselők is helyi lakosok, nagyobb az összetartás. Megszólják azt, aki, bár tehetné, nem tartja rendben háza táját.

A hajdan gyönyörű belvárosi házak nemegyszer utcahosszat elhanyagoltak. A lábazat romos; a pinceablakokat akár szemétkosárnak hihetnénk. A kapuk, alagsori lejáratok rozsdásak, az üveg piszkos, nemegyszer törött.

Javaslatunk:

Hozzák rendbe a homlokzatokat, kerítéseket a tulajdonosok elsöre legalább a földszinti szakaszon. Már ez is segítené a városkép javításában. Az ehhez szükséges csekély anyagi forrást teremtsük elő akár a föld alól is. Elvégre magunkról állítunk ki ezzel jó vagy rossz bizonyítványt.

Élet a társasházakban

Az épületek és környezetük állapota jelzi, hogy nem jó az ingatlankezelési gyakorlatunk. A társadalom devianciáinak összes problémáját nem szabadna a társasházakban élők nyakába varmni. A társasházi gyakorlat jobbára a mulasztókkal türelmes, a szabálykövetők rovására. Évekig elhúzódnak a viták, felörlődnek az energiák, és nem jut forrás a fenntartásra, a felújításra.

A szakadatlan konfliktusokba sokan beleunnak, elköltöznek, és a tulajdonoscserék az ingatlanok, városrészek lecsúszásához vezetnek.

Nem a romos állapot eltérése jelenti az emberséget. Szociális bérlakásrendszer a megoldás a tulajdonuk fenntartására nem képes háztartások számára. Sok uniós államban ezt az alkotmány biztosítja polgárainak. Ugyanakkor elvárnánk a kormányzattól, hogy olyan közszolgáltatási tarifákat alakítsanak ki, amely környezettudatos magatartás esetén módot ad a lakhatási költségek csökkentésére.

Javaslatunk:

- **vegyünk aktívan részt a társasházunk életében, segítsük a rendbentartást;**
- **mindenki a fogyasztása szerint fizesse a víz- és energia számláit és az egyéb közüzemi díjakat.**

Szerző: Beliczay Erzsébet

Kiadta a LÉLEGZET ALAPÍTVÁNY, 2011-ben

Készült a Zöld Forrás

Program támogatásával

VIDÉKFEJLESZTÉSI MINISZTERIUM

Mit várunk az önkormányzatoktól?

- Tartsanak a polgármesterek rendszeres szemlét a kerületekben. Térképezzék fel a krónikus hiányosságokat, ütemezték be a megszüntetésüket, jelöljék meg a felelősöket:

- pótolják a hiányzó vagy kiszáradt fákat, öntözzék a növényzetet;
- javítsák ki az utcabútorokat, berendezéseket, burkolatokat;
- írjanak ki pályázatot a földszinti homlokzatok rendbetételének támogatására;
- biztosítsanak forrásokat a közterületek őrzéséhez, a karbantartáshoz.

Kirakatverseny

A városokban rengeteg az elhanyagolt, kiürült kirakat. Miért kell nekünk poros, szemetes, repedt üvegű kirakatok között élni, nem ritkán még a milliárdokért felújított belvárosban is? Hozzanak rendelet arra, hogy a tulajdonos a telkét, a portálját – akár üres, akár használatban van – tartsa rendben. A mulasztók helyett az önkormányzatok végeznék el a takarítást, utólag kifizetve a költséget a tulajdonossal.

Javaslatunk

A tulajdonosok adják kölcsön a kirakatot egy szervezetnek (iskolának, sportegyesületnek, civil csoportnak), amíg nem sikerül bérlőt találni. Ők tartanak rendben a portált, és kihelyezhetnék oda üzeneteiket. Egy ötletes elrendezés nem kerül feltétlenül sok pénzbe, de sokat elárul a szervezetről.

Hol sportolhatunk?

A szabadban való mozgás nélkülözhetetlen testi és lelki egészségünk megőrzéséhez. Panaszkodunk az egészségügyre (helyesebben betegségügynek kellene nevezni), a többség mégsem változtat mozgásszegény életmódján.

Nagyon egyenlőtlenek az egyes kerületekben lakók lehetőségei. A szerencsések rövid sétával vagy biciklivel el tudnak érni lakásuk, munkahelyük közelében sportolásra alkalmas, ápoltságú zöldterületet, vízpartot. Azonban különösen a főváros belső kerületeiben nagy a hiány; túlhasználtak és ápolatlanok a közösségi zöldterületek.

Minden kerületben, időseknak is, fiataloknak is legyen lehetősége szabadban, autómentes zöld területen sportolni, mozogni. Kérjük számon a képviselőtestületen a megfelelő megoldást! „Zsebparkokat” foghíjtelteken vagy belső udvarok ősszenyítésével is ki lehet alakítani.

A képen látható sporteszközök a József Attila lakótelepen állnak. Egy ilyen létesítmény 15–25 millió forintból megvalósítható, a kapcsolódó munkákat is beleértve.

Javaslatunk

Pályázhassanak a társasházak, intézmények is „fitness kertre”, ha válladják, hogy meghatározott időszakokban és a hétvégén nyitva tartják a telküket a nagyközönségnek.

Mi a hősziget?

A hősziget életveszélyes lehet a négyévesnél fiatalabbakra, az idősekre és a betegségekben szenvedőkre.

Hőszegriádók idején a sűrűn beépített, a nagy burkolt területek közelében éjjel-nappal kibíratatlan a hősziget. 5–6 fok különbség van a zöldbe és a városközponti területek között, de egy bő vegetációjú erdőben akár 15 fokkal is hűvösebb a levegő, mint a leginkább beépített pontokon. A burkolt parkolók, repülőterek, óriáscsarnokok, ipari parkok, vasúti csomópontok is hőszigeteket képeznek. A vízfelületek, az öntözött zöldterületek, nagylombú fák közelében kellemesen érezzük magunkat, mivel a komfortérzet nemcsak a hőmérséklettől de a levegő nedvességtartalmától, a légmozgástól, az árnyékolástól, a felületek hőmérsékletétől is függ.

A zöldtetők, a zöld homlokzatok, az ápoltságú, öntözött kertek, fasorok, a tájolás, a színek és az építési anyagok helyes megválasztása, a vízzáró burkolatok minimumra csökkentése mellett nincs szükség a klímaberendezésre.

A hazai építési és városrendezési szabályok nincsenek tekintettel a városklímára. Terjednek a klímaberendezések, melyek azonban sokaknál fejfájást, reumát okoznak. Kifelé fűtenek, az épületet több méter vastag „hőpaplanba” burkolják, amitől még inkább megnő az igény a hűtésre. Ebből az ördögi körből csak úgy lehetne kimenekülni, ha az önkormányzatok felelősek lennének a területük klímaberát kialakításáért. Egyes országokban az átszellőzést elősegítő légfolyosókat építési tilalommal védik az elépítéstől, előírják a teljes területre a minimális zöldfelületet, a felszíni parkolók leárnyékolását.

A városok klímabarát kialakítása vonzó a befektetőknek, a turistáknak, és energiát takaríthatunk meg. Szegénynek, gazdagnak, időseknek, fiataloknak egyaránt jól teszünk ezzel.

További információért olvassa a Levegő Munkacsoport hírlevelét, látogasson el a honlapunkra: www.levego.hu